

forstås. Derimod er samtlige lande i Afrika omfattet af visumreglerne, og det samme gælder mange asiatiske lande.

Danmark har ikke længere visumkrav over for borgerne fra de 12 ansøgerlande til medlemskab af EU, bortset fra Rumænien. De 11 øvrige lande, som der altså ikke er visumkrav for, er: Polen, Tjekkiet, Ungarn, Malta, Cypern, Bulgarien, Slovakiet, Slovenien, Estland, Letland og Litauen.

Forslagsstillerne ønsker med forslaget, at der gennemføres visumkrav for borgerne fra disse lande med undtagelse af Malta og Cypern, idet der ikke har været problemer med borgere fra de to sidstnævnte lande.

At EU og dermed Danmark har ophævet visumkravet for 11 af de 12 ansøgerlande, har intet at gøre med, at disse lande i øvrigt antages at have stabile interne forhold eller en solid ydre grænsekontrol.

Så sent som i december 2000 besluttede justits- og indenrigsministrene i EU at ophæve visumkravet for borgere fra Bulgarien. EU-landene havde i længere tid tøvet med at fjerne visumtvangen for bulgarere af frygt for illegal indvandring, dels fra sigøjnere og moldavere, dels fra afrikanere og asiater, som i stigende grad bruger Bulgarien og Rumænien som transitlande. EU-landene gav dog efter for Bulgariens pres og blev kraftigt støttet af Tysklands udenrigsminister Joschka Fischer, der advarede om risikoen for at »miste et proeuropæisk land«, hvis ikke visumpolitikken over for Bulgarien blev ændret.

Med andre ord gik politiske hensyn til Den Europæiske Union forud for hensynet til at have kontrol og styr på illegal indvandring til de europæiske lande.

Regeringen kan heller ikke være ubekendt med, at der kan opstå en situation, hvor det er nødvendigt at indføre visumkrav over for personer fra bestemte lande. For eksempel blev der i december 1999 indført visumpligt over for slovakiske statsborgere, fordi der i månederne forinden havde været en egentlig »flygtningestrøm« fra Slovakiet til Danmark. Således var der på to måneder ankommet ca. 500 slovakiske sigøjnere med færgen fra den polske havneby Swinoujście, som alle havde søgt om asyl.

Formålet med regeringens visumpligt var naturligvis ikke at afholde nogle fra at søge om asyl, men havde til formål at bremse antallet af personer, der ankom til Danmark og indgav en asylansøgning alene med det formål at udnytte »systemet« og benytte deres ophold her i landet til f.eks. at begå kriminalitet. Dagen efter indførelse af visumkravet faldt antallet af indrejssende fra Slovakiet til nul personer.

Regeringen er også godt bekendt med kriminaliteten, der har udspring i de østeuropæiske bander og kriminelle ligaer i de baltiske lande. Siden 1996 har Danmark deltaget i et politisamarbejde mellem de baltiske lande og de skandinaviske lande samt Rusland, Polen og Tyskland under navnet: Task-Force on Organized Crime in the Baltic Region.

I december 2000 undertegnede justitsminister Frank Jensen i Palermo, Italien, på Danmarks vegne FN-konventionen om grænseoverskridende organiseret kriminalitet, menneskehandel og menneskesmugling. »Både i de baltiske lande og i landene omkring Østersøen er der brug for støtte til efteruddannelse af politistyrken og til bekæmpelse af korruption. Vi har en god tradition i Danmark for at understøtte den udvikling,« sagde justitsministeren i forbindelse med undertegnelsen.

Forslagsstillerne er enige i, at der skal gøres en stor indsats for at bekæmpe den grænseoverskridende organiserede kriminalitet, menneskehandel og menneskesmugling. Det er også godt, at Danmark deltager i politisamarbejdet med landene omkring Østersøen.

Imidlertid er det forslagsstillernes opfattelse, at det politimæssige samarbejde omkring østersølandene og en effektiv bekæmpelse af den grænseoverskridende organiserede kriminalitet burde være på plads, inden man ophævede visumkravet.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at Danmark ved at føre en klar og kontant visumpolitik over for en række af de øst- og centraleuropæiske lande sender et klart og tydeligt signal til disse landes politiske systemer om, at Danmark ikke vil acceptere, at borgere fra deres land bare søger til Danmark for at begå kriminalitet.

Befolkningerne i de pågældende lande må lære at forstå, at visumfritagelsen ikke bare er en adgangsbillet til at drage til Danmark med kriminalitet for øje. De pågældende lande må få styr på deres borgere og lære dem at forstå, at med en visumfritagelse følger en forventning om, at borgerne i de visumfritagede lande kan opføre sig ordentligt. Når landene har fået mere styr på deres indre forhold, kan man igen overveje at ophæve visumkravet for disse lande.

Forslagsstillerne mener, at visumkravet er nødvendigt over for Polen, Tjekkiet, Ungarn, Bulgarien, Slovakiet, Slovenien, Estland, Letland og Litauen, fordi borgerne fra disse lande i stadig stigende omfang udnytter visumfritagelsen til at drage til Danmark med kriminalitet og anden lyssky virksomhed for øje. Det bør vi ikke stiltiende acceptere.